

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marty Havlové a soudců Mgr. Jiřího Novotného a JUDr. Hany Zemanové ve věci

žalobkyně:

████████████████████, IČO ██████████
sídlem ██████████
zastoupená advokátem ██████████
sídlem ██████████

proti
žalovaným:

1. ██████████, IČO ██████████
sídlem ██████████, ██████████
zastoupený advokátem ██████████
sídlem ██████████, ██████████
2. ██████████, IČO ██████████
sídlem ██████████

o nahrazení projevu vůle

o odvolání žalovaných proti rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 9. 6. 2023, č. j. 13 C 191/2021-516

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.
- II. Žalovaní 1 a 2 jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalobkyni náklady odvolacího řízení ve výši 19 310,70 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Lamková.

III. Žalovaní 1 a 2 jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit České republice na účet Krajského soudu v Plzni státem zálohované náklady řízení ve výši 20 449 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem rozhodl soud prvního stupně o nahrazení projevu vůle žalovaných vydat kladné stanovisko ve věci připojení staveb, jejichž stavebníkem je žalobkyně, a to stavby s názvem [REDAKCE], realizované na pozemcích parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE], dále stavby s názvem [REDAKCE], realizované na pozemcích parc. [REDAKCE] a [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE], a stavby s názvem [REDAKCE], realizované na pozemcích parc. č. [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE], k vodovodní a kanalizační síti ve vlastnictví žalovaného 1, jejímž provozovatelem je žalovaná 2, v napojovacích bodech nacházejících se v číselně označených souřadnicích specifikovaných pro každou jednotlivou stavbu s tím, že pro stavbu [REDAKCE] bude celková potřeba pitné vody pro tuto stavbu činit maximálně 3470 l/den a celková produkce splaškových vod z této stavby bude činit maximálně 3470 l/den (výroky I a II), pro stavbu [REDAKCE] bude celková potřeba pitné vody činit maximálně 260 l/den a celková produkce splaškových vod maximálně 260 l/den (výroky III a IV), a pro stavbu [REDAKCE] bude celková potřeba pitné vody činit maximálně 15300 l/den a celková produkce splaškových vod z této stavby bude činit maximálně 15300 l/den (výroky V a VI). Výrokem VII rozhodl soud prvního stupně o povinnosti žalovaných zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 81 827 Kč.
2. Soud prvního stupně dovedl v daném sporu aktivní legitimaci žalobkyně, která podle provedených důkazů, a to projektové dokumentace pro územní rozhodnutí a dokumentace pro vydání rozhodnutí pro umístění stavby, je vlastníkem pozemků v katastrálním území [REDAKCE], na nichž jsou konkrétní zamýšlené stavby na těchto pozemcích, k nimž je vyhotovena projektová dokumentace pro územní rozhodnutí, jejíž součástí jsou základní charakteristiky parametrů staveb včetně předpokládané spotřeby vody a odvodu splaškových vod, a rovněž dovedl pasivní legitimaci obou žalovaných vyřešenou již v rozhodnutí Krajského soudu v Plzni č. j. 13 Co 307/2021-423, kdy žalovaný 1 je vlastníkem předmětného vodovodního a kanalizačního řadu na trase [REDAKCE], žalovaná 2 je jeho provozovatelem na základě smlouvy o nájmu z [REDAKCE], přičemž při rozhodování o umožnění připojení nového odběratele na vodovodní a kanalizační řad žalovaná 2 potřebuje předchozí souhlas vlastníka vodovodu a kanalizace (žalovaného 1), když takový postup dle ústní dohody si vlastník zařízení (tj. žalovaný 1) vyhradil, a v souladu s touto výhradou bylo v běžné praxi při připojování odběratelů na vodovodní a kanalizační síť postupováno.
3. Po právní stránce soud prvního stupně věc posuzoval podle § 8 odst. 5 věta první zákona č. 274/2001 Sb., zákon o vodovodech a kanalizacích, podle něhož vyplývá povinnost vlastníka vodovodu nebo kanalizace, popřípadě provozovatele, pokud je k tomu vlastníkem zmocněn, umožnit připojení na vodovod nebo kanalizaci a dodávat pitnou vodu nebo odvádět odpadní vody a čistit odpadní vody, pokud to umožní kapacitní a technické možnosti těchto zařízení. Soud prvního stupně vyšel ze závěrů znaleckého posudku zpracovaného [REDAKCE], fakultou stavební, včetně dodatků č. 1 k tomuto znaleckému posudku a výsledků zpracovatelů znaleckého posudku [REDAKCE] a [REDAKCE], z nichž vzal za prokázáno, že kapacitní a technické možnosti předmětného vodovodního a kanalizačního řadu umožňují připojení předmětných staveb žalobkyně, když předpokládaný odběr vody, tak i odvod splaškových vod u těchto staveb je ve vztahu k celkové kapacitě těchto zařízení zanedbatelný a nejsou žádné technické překážky neumožňující připojení. Za vypořádané měl soud prvního stupně námitky žalovaných vznášené do znaleckého posudku znaleckého ústavu a jeho dodatku za situace, kdy jediným kritériem pro připojení staveb k veřejnému vodovodu a kanalizaci ve smyslu § 8 odst. 5 zákona č. 274/2001 Sb. jsou kapacitní a technické možnosti této infrastruktury.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Lamková.

Pokud poslední žádosti žalobkyně z [REDAKCE], předcházející podání žaloby v dané věci, o připojení předmětných staveb na vodovodní a kanalizační řad nebylo ze strany žalovaných vyhověno, nebylo zákonného důvodu pro takový postup, neboť připojení nebránilo a nebrání žádné kapacitní ani technické možnosti vodovodního a kanalizačního řadu. Důvodnými pak soud prvního stupně neshledal ani další námitky žalovaných k vykonatelnosti žalobního petitu, když podle soudu prvního stupně způsob připojení na vodovodní a kanalizační řad, stejně jako jednotlivé stavby, jsou specifikovány zcela určitě, neboť z hlediska individualizace stavby není rozhodné její formální označení názvem, který by odpovídal názvu užitému v projektové dokumentaci stavby, a způsob připojení na řad, pokud je uveden číselným označením na souřadnicích, který odpovídá příslušnému systému používanému pro zeměměřičské práce, je rovněž dostatečně určitým. Jako nedůvodnou pak soud prvního stupně posoudil i námitku žalovaných ohledně požadavku na předložení kompletní projektové dokumentace každé jednotlivé stavby, u níž žalobkyně žádá o souhlas s připojením na vodovodní a kanalizační řad, a to proto, že žalovaní, pokud jde o předmět tohoto řízení, nejsou v postavení správního orgánu rozhodujícího o vydání stavebního povolení. Projektovou dokumentaci je oprávněn přezkoumávat stavební úřad v případě vedení stavebního řízení o povolení stavby, přičemž součástí takové žádosti musí být souhlas s napojením stavby na vodovodní a kanalizační řad, který žalovaní v rozporu s ust. § 8 odst. 5 z. č. 274/2001 Sb. odmítli žalobkyni vydat. Výrok o nákladech řízení odůvodnil soud prvního stupně ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. plným úspěchem žalobkyně ve věci, které přiznal náhradu nákladů sestávající ze zaplaceného soudního poplatku a nákladů právního zastoupení žalobkyně, jak jsou specifikovány v bodě 33 odůvodnění napadeného rozsudku, celkem v částce 81 827 Kč.

4. Proti tomuto rozsudku podali oba žalovaní včasné odvolání.
5. Žalovaný 1 jednak namítal procesní pochybení soudu prvního stupně, když výrok napadeného rozsudku nahrazující souhlas žalovaných s připojením staveb na vodovodní a kanalizační řad měl za nejasný a nevykonatelný, neboť nelze z něho postihnout, o jakou stavbu jde (podle jaké projektové dokumentace) a kde dojde k napojení vodovodu a kanalizace a v jakém systému souřadnic, a jak bude technické napojení provedeno. Dále žalovaný 1 namítal neúplně zjištěný skutkový stav v důsledku neúplně a nedostatečně provedeného dokazování. Namítal, že v neprospěch žalobního návrhu svědčí zásadní skutečnost, a to že čistička odpadních vod ve městě [REDAKCE] je vyčerpána, přičemž i znalecký posudek, z něhož vycházel soud prvního stupně, upozornil na to, že jsou překročeny některé parametry znečištění, a v té souvislosti shledal nedostatečnost této kapacity. Žalovaný 1 namítal pochybení soudu prvního stupně, pokud neprovedl důkaz aktualizovanou bilancí vod v městě [REDAKCE] zpracovanou podle jednotlivých nemovitostí nacházejících se v katastru města [REDAKCE] v měsíci [REDAKCE], ze které vyplývá, že ve městě [REDAKCE] je nutno v případě kapacit čistírny odpadních vod v současné době počítat s vyšším údajem o tzv. ekvivalentních obyvatelích při plném přepočtu. Při použití koeficientu 0,8 na jednu trvale bydlící osobu v místě a také na jedno lůžko v ubytovacích zařízeních a koeficientu 0,3 na jedno místo u stolu v restauraci by činil celkový počet tzv. ekvivalentních osob 3013,7. Kapacita čističky odpadních vod města [REDAKCE] podle rozhodnutí odboru životního prostředí [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] ve znění rozhodnutí ze dne [REDAKCE] a [REDAKCE] přitom počítá pouze s 2500 ekvivalentními obyvateli. Podkladový znalecký posudek, pokud tyto skutečnosti pominul, je chybný, nelze z něho vycházet, a to i za situace, pokud za rozhodující ukazatel je ve znaleckém posudku objem vyfakturovaných částek z množství spotřebované vody. Dle odvolatele při hodnocení zatížení kapacity vodovodního a kanalizačního řadu je nutné počítat s nejvyšší možnou zátěží odběru vody a odvodu splaškových vod, což z fakturované spotřeby nelze zjistit. Dále žalovaný 1 vytýkal pochybení soudu, pokud bylo pominuto zatížení kapacity vodovodu a kanalizačního řadu při uvažovaném znovunapojení na řad hotelu [REDAKCE]. Navíc znalecký posudek sám zmiňuje potřebu realizace technických a provozních opatření, které by musely být provedeny s ohledem na realizaci stavebních záměrů žalobkyně. Konečně žalovaný 1 namítal, že pokud soud svým rozhodnutím nahrazuje vůli žalovaného 1, jakožto veřejnoprávní

korporace, pak by měl rovněž v rámci provedení dokazování též posuzovat, zda žalovaný 1 jedná s péčí řádného hospodáře, a to nejen ve vztahu k smluvním závazkům týkající se připojení vlastníků pozemků, u kterých se žalovaný 1 již před podáním žádosti žalobkyně o připojení z roku 2019 zavázal k připojení k vodovodu a kanalizaci prostřednictvím tehdy vybudované vodovodní a kanalizační sítě, ale především vzhledem k plnění povinnosti obce ve smyslu příslušných ustanovení zákona č. 128/2000 Sb., o obcích. Tímto směrem však soud důkazní řízení nevedl, ač důkazy byly ze strany odvolatele navrhovány. S uvedenou argumentací žalovaný 1 navrhl zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

6. Žalovaná 2 v odvolání uplatnila odvolací důvody dle § 205 odst. 2 písm. d) a g) o.s.ř. (neúplně zjištěný skutkový stav a nesprávné právní posouzení věci). Stejně jako žalovaný 1 uplatnila námitky ve vztahu k petitu, a to že po připuštění změny petitu není zjevné, jaké stavební záměry mají být žalobkyní realizovány, pokud byl vypuštěn odkaz na projektovou dokumentaci. Soud prvního stupně pochybil, pokud nevyhověl požadavku žalovaných, aby žalobkyně předložila kompletní projektovou dokumentaci ke stavbám, neboť dle odvolatele bez ní nelze posoudit, zda požadované připojení na vodovodní a kanalizační řad je technicky možné. Právě bez možnosti přezkoumání proveditelnosti technického řešení v projektové dokumentaci nelze podle odvolatele vydat souhlas s napojením na vodovod a kanalizaci. Soud pochybil, pokud nevyžádal autorizovanou projektovou dokumentaci k jednotlivým stavbám, ke které pak měl být proveden výslech pracovníků žalované 2, jak bylo v průběhu řízení navrhováno. Dále žalovaná 2 vytýkala soudu prvního stupně, že se nevypořádal s řadou námitek vznášených do znaleckého posudku znaleckého ústavu, z něhož soud vycházel, a nebyly vypořádány soudem ani připomínky žalované 2 do výsledku pověřených pracovníků znaleckého ústavu [REDAKCE] a [REDAKCE], a to zejména že nebylo počítáno s kapacitou vyhrazenou pro hotel [REDAKCE] a restauraci [REDAKCE], nebylo nijak vysvětleno, proč do bilančních výpočtů nebylo počítáno s nefakturovanou vodou odvozenou z navýšení vody dodané pro výhledovou zástavbu. Dle žalované 2 znalecký posudek včetně dodatku trpí nedostatky, které nebyly odstraněny ani výsledkem zpracovatelů, když dle odvolatele si zástupce znalce protřečil, když tvrdil, že připojení staveb na kanalizaci je možné, ale současně uvedl, že podmínkou přivedení dalších odpadních vod na čističku odpadních vod je zjištění a následné odstranění překročení hodnot přípustných dle povolení k vypouštění odpadních vod. Pokud při výsledku zpracovatelů znaleckého posudku vyšlo najevo, že podmínkou připojení staveb je rozšíření vodojemu na [REDAKCE], pak dle odvolatele tuto investici je nutno provést před případným vydáním kladného stanoviska ve věci připojení staveb k vodovodu, neboť by bylo nespravedlivé, pokud by měla žalovaná 2 nést veškeré náklady s danou investicí spojené, neboť po vydání stavebního povolení již nelze stavebníka tímto způsobem úkolovat. S uvedenou argumentací žalovaná 2 navrhla zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení, případně změnu napadeného rozsudku tak, že žaloba bude zamítnuta.
7. Žalobkyně k podaným odvoláním podala vyjádření. V něm uvedla, že výroky rozsudku o nahrazení souhlasu žalovaných k připojení staveb na vodovodní a kanalizační řad nejsou neurčitými a nevykonatelnými. Stavby, jejichž připojení se žádá, jsou dostatečně a nezaměnitelně v uvedených výrocích specifikovány. Odkázala na ust. § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích, podle něhož jediným zákonným důvodem pro odepření připojení stavby na vodovodní a kanalizační řad je kapacitní či technická nedostatečnost těchto zařízení pro uvažovanou možnost připojení. Předložení projektové dokumentace stavby není podmínkou pro posouzení kapacitních a technických možností daných sítí a vydání souhlasu s připojením stavby. Všechny tyto záležitosti budou řešeny až v rámci následného stavebního řízení, k němuž bude projektová dokumentace předložena a v němž mohou být veškeré námitky proti stavbě uplatněny. Odvolací námitky žalovaných kromě hodnocení kapacitních možností a technického vybavení vodovodního a kanalizačního řadu tak přesahující rámec daného řízení. Pokud jde o označení napojovacích bodů, pak tyto jsou řádně specifikovány a ve výroku rozhodnutí jsou uvedeny v souřadnicovém systému, který je používán v geodézii pro zeměměřičské práce, a proto nemůže

být sporné, o jaké konkrétní místo napojení se jedná. Posouzení kapacitní a technické stránky pro připojení předmětných staveb žalobkyně bylo soudem prvního stupně v daném řízení učiněno na základě dostatečně provedeného dokazování. Znalecký posudek znaleckého ústavu ve znění jeho dodatku, výslech zpracovatelů znaleckého posudku a odborné závěry v znaleckém posudku jsou koherentní, náležitě odůvodněné a opřené o informace obsažené v dostupných podkladech, na které je ve znaleckém posudku odkazováno. Zpracovateli znaleckého posudku byly v rámci provedení výslechu před soudem prvního stupně na jednání [REDAKCE] zodpovězeny veškeré námítky žalovaných včetně námitek opakujících se v podaných odvoláních. Bylo vysvětleno, že stěžejním podkladem pro posouzení kapacity vodovodu je množství skutečně odebrané a vyfakturované vody. Kanalizace byla posuzována dle stavu zátěže na základě provedených měření, přičemž znalec pracoval jak s parametrem maximálních průtoků, tak i průměrných ročních průtoků, a s hodnotami látkového zatížení. Byly zohledněny při zpracování posudku také veškeré další podklady, které byly k dispozici (počty lůžek, velkoodběratelé atd.), přičemž bylo postupováno dle standardní metodiky v daném oboru obvykle používané, když závazná metodika neexistuje. Zásadním je to, že podklady poskytly znaleckému ústavu obě strany sporu, a tedy i žalovaní měli možnost znalci předložit veškerá data a dokumentaci, kterou měli k dispozici a kterou považovali za relevantní. Navíc znalecký ústav do svých výpočtů zahrnul i pouze výhledové údaje a požadavky (údajně) potřebné pro plánovanou výstavbu na území města [REDAKCE], tedy údaje, které dodali sami žalovaní, a znalecký ústav v rámci znaleckého posudku s nimi počítal, přestože zákon o vodovodech a kanalizacích s žádnou rezervací výhledových kapacit nepočítá. Za zcela absurdní pak žalobkyně má námítky žalovaných, že znalec údajně nezapočítával odběr hotelu a restaurace [REDAKCE], když znalecký ústav opakovaně vyžadoval od žalovaných poskytnutí veškerých relevantních podkladů pro potřeby znaleckého posudku. Znalecký ústav pracoval se všemi údaji, které mu žalovaní poskytli. Podle žalobkyně nelze také přehlédnout dokument ze dne 14. 1. 2019, zpracovaný žalovanou 2 a označený jako [REDAKCE], v němž žalovaná 2 výslovně uvedla, že napojení plánované zástavby včetně staveb žalobkyně je na vrcholu [REDAKCE] možné a nedojde tím k omezení stávajících odběrů ani rozvoji území [REDAKCE] a rekonstrukci stávajícího hotelu [REDAKCE], který je dočasně mimo provoz. Žalobkyně zdůraznila, že podle znaleckého posudku je vodovod dostatečně kapacitní, co se týká zdroje vody jak pro stávající stav, tak i s ohledem na výhledový stav, pro připojení zamýšlených staveb a pokud jde o velikost a kapacitu vodojemu [REDAKCE], na níž žalovaní poukazovali, dle závěrů znalce je záležitost řešitelná navýšením objemu vodojemu nebo změnou způsobu jeho provozování. V případě kanalizace pak znalec dospěl k závěru, že na základě ojedinělého překročení limitních parametrů na odtoku nelze hodnotit kapacitu kanalizace (čističky odpadních vod) jako nedostatečnou, neboť takové překročení mohlo být způsobeno mimořádnými okolnostmi (např. jarním táním sněhu, vypuštěním nárazového znečištění apod.), přičemž znalecký ústav v rámci vyjádření ze dne [REDAKCE] výslovně uvedl, že žalovaná strana chybně interpretuje závěry dodatku ke znaleckému posudku a sice, že nelze připustit připojení staveb na vodovod a kanalizaci, když naopak bylo zdůrazněno, že připojení je možné. Dle žalobkyně postoj žalovaných v průběhu řízení je nezákonný, obstrukční, vedený pouze snahou za každou cenu vyhnout se splnění zákonných povinností žalovaných vůči žalobkyni plynoucích z § 8 odst. 5 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu. Žalobkyně zdůraznila, že znalecký ústav ve znaleckém posudku posoudil připojení všech staveb, které jsou předmětem tohoto řízení, jakož i jedné stavby, která byla předmětem souběžně vedeného řízení – [REDAKCE], jako kapacitně i technicky možné zvláště za stavu, kdy se jednalo o navýšení potřeby vody u všech staveb o 0,2 l/s, což představuje bezvýznamné plnění oproti celkové kapacitě zdrojů, která činí v maximu 62,7 l/s, a navíc za situace, kdy vodní zdroje, jak bylo znalcem zjištěno a ve znaleckém posudku podrobně popsáno, jsou využívány výrazně nevhodným způsobem. Žalobkyně navrhla potvrzení napadeného rozsudku a přiznání jí náhrady nákladů odvolacího řízení.

8. Následně žalovaná 2 doplnila odvolání a navrhla provedení důkazu v odvolacím řízení znaleckým posudkem č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] vypracovaným [REDAKCE], znalcem

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Lamková.

v oboru Stavebnictví, odvětví stavby vodní, specializace vodohospodářské stavby, ochrana před povodněmi, jímž prokazovala oprávněnost svých námitek vznesených proti znaleckému posudku znaleckého ústavu č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] ve znění jeho dodatku ze dne [REDAKCE] vyhotoveného znaleckým ústavem [REDAKCE], a jímž zpochybňovala správnost závěrů tohoto znaleckého posudku a nezbytnost předložení kompletní projektové dokumentace pro účely posouzení technické proveditelnosti stavebního záměru před vydáním stanoviska dle § 8 odst. 5 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích.

9. Žalobkyně ve vyjádření k doplněnému odvolání a návrhu na provedení důkazu znaleckým posudkem [REDAKCE] jednak namítala, že uvedený důkaz není způsobilým důkazem v odvolacím řízení ve smyslu § 205a o.s.ř. K samotnému znaleckému posudku [REDAKCE] žalobkyně ve vyjádření jednak poukázala na specializaci znalce, který je z oboru projektování – specializace vodohospodářské stavby, z oboru stavebnictví – odvětví stavby vodní – specializace vodohospodářské stavby – ochrana před povodněmi, přičemž problematika připojení staveb žalobkyně k vodovodu a kanalizaci nesouvisí s projektováním ani ochranou před povodněmi. Dle žalobkyně znalec [REDAKCE] ani nedisponuje potřebnou odborností k posouzení předmětné věci, kdy má zároveň za to, že oponentura znaleckého posudku zpracovaného znaleckým ústavem by měla být provedena případně na základě revizního znaleckého posudku, když rozporování závěrů jiného znaleckého posudku zpracovaného znaleckým ústavem formou běžného posudku považuje žalobkyně za nepřijatelné, stejně tak jako kopírování celých pasáží znaleckého posudku ústavu v rámci znaleckého posudku podaného [REDAKCE], přičemž žalobkyně jednotlivé výtky [REDAKCE] k znaleckému posudku znaleckého ústavu jako neodůvodněné a nedůvodné odmítla
10. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně a řízení mu předcházející podle § 212 a § 212a o.s.ř., v rámci odvolacího řízení rozhodl o procesním nástupnictví na straně žalující, a to usnesením ze dne 21. 5. 2024, č. j. 13 Co 319/2023-664, přihlédl k obsahu odvolání žalovaných včetně doplnění odvolání žalovanou 2, provedl důkaz žalovanou 2 předloženým znaleckým posudkem č. [REDAKCE] znalce [REDAKCE], ve vztahu k tomu důkazu pak provedl i důkaz odborným vyjádřením znaleckého ústavu [REDAKCE], fakulta stavební, ze dne [REDAKCE], obsahujícím reakci na znalecký posudek znalce [REDAKCE] a v něm uvedené námítky do posudku znaleckého ústavu č. [REDAKCE] (č. l. 658 – 660 spisu) a dospěl k závěru, že odvolání žalovaných není důvodné.
11. Předně je nutno uvést, že soud prvního stupně zjistil správně a v dostatečném rozsahu skutkový stav, který nedoznal změny ani v odvolacím řízení, a správně jej také právně posoudil, a s jeho závěry se odvolací soud ztotožňuje.
12. Podle § 8 odst. 5 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu, je vlastník vodovodu nebo kanalizace, popř. provozovatel, pokud je k tomu vlastníkem zmocněn, povinen umožnit připojení na vodovod nebo kanalizaci a dodávat pitnou vodu nebo odvádět a čistit odpadní vody, pokud to umožní kapacitní a technické možnosti těchto zařízení.
13. Předmětem řízení učinila žalobkyně jako stavebník předmětných staveb - 1) [REDAKCE], 2) [REDAKCE], 3) [REDAKCE] - nahrazení souhlasu žalovaných (žalovaného 1 jako vlastníka označeného vodovodního a kanalizačního řadu a žalované 2 jako jeho provozovatele) s připojením uvedených staveb k vodovodní a kanalizační síti s odkazem na ust. § 8 odst. 5 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích, který žalovaní odmítli přes výzvu žalobkyně naposledy z [REDAKCE] žalobkyni udělit.
14. Soud prvního stupně správně dovodil věcnou legitimaci účastníků. Pokud jde o otázku aktivní a pasivní legitimace účastníků v daném řízení, která v rámci podání odvolání žalovanými nebyla ani nijak sporována, je nepochybné, že žalobkyně je v daném řízení aktivně legitimována k uplatnění žaloby o nahrazení souhlasu žalovaných s připojením výše specifikovaných staveb k předmětnému vodovodnímu a kanalizačnímu řadu, neboť z projektové dokumentace pro

územní rozhodnutí a z dokumentace pro vydání rozhodnutí pro umístění stavby (v řízení před soudem prvního stupně provedených k důkazu) vyplývá, že žalobkyně je vlastníkem ve výrocích I až VI označených pozemků v katastrálním území [REDAKCE], na nichž jsou zamýšleny předmětné stavby, ke kterým byla vyhotovena projektová dokumentace pro územní rozhodnutí, obsahující základní charakteristiky parametrů staveb včetně předpokládané spotřeby vody a odvodu splaškových vod. Rovněž pak je dána i pasivní legitimace obou žalovaných, když otázka pasivní legitimace byla již vyřešena v souběžně vedeném řízení u Okresního soudu v Karlových Varech pod sp. zn. 12 C 334/2020, kde ve vztahu ke stejným účastníkům řízení se řešilo nahrazení souhlasu žalovaných s připojením další stavby žalobkyně ([REDAKCE]) na totožný vodovodní a kanalizační řad. Rozhodnutím Krajského soudu v Plzni č. j. 13 Co 307/2021-423 byla otázka pasivní legitimace obou žalovaných vyřešena tak, že oba žalovaní jsou v daném řízení pasivně legitimováni, když žalovaný 1 je vlastníkem předmětného vodovodního a kanalizačního řadu na trase [REDAKCE] a žalovaná 2 je jeho provozovatelem na základě smlouvy o nájmu ze dne [REDAKCE], a potřebuje při rozhodování o umožnění připojení nového odběratele na vodovodní a kanalizační řad předchozí souhlas vlastníka vodovodu a kanalizace, a to na základě ústní dohody mezi nimi, když žalovaný 1 jako vlastník infrastruktury si tento postup vymínil, v souladu s touto výhradou bylo v běžné praxi při připojování odběratelů na vodovodní a kanalizační síť také postupováno.

15. Pokud jde o věc samu, kdy v daném řízení se žalobkyně domáhá vydání rozsudku, jímž by byl nahrazen souhlas žalovaných s připojením specifikovaných staveb k vodovodu a kanalizaci vlastněných žalovaným 1 a provozovaných žalovanou 2, jde o žalobu uplatněnou ve smyslu ust. § 161 odst. 3 o.s.ř., kdy v případě vyhovění žalobě pravomocný rozsudek ukládající prohlášení vůle nahrazuje takové prohlášení, tedy souhlas s připojením staveb na vodovodní a kanalizační řad. Možnost uplatnění takové žaloby je nutno dovodit z ust. § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích, které upravuje povinnost vlastníka vodovodu nebo kanalizace umožnit připojení na vodovod nebo kanalizaci, tedy připojit určitou nemovitost na vodovod a kanalizaci a dodávat této nemovitosti pitnou vodu a odvádět odpadní vody, za splnění podmínky, že to umožňují kapacitní a technické možnosti těchto zařízení. Pojem „připojení“ se rozumí připojení nemovitosti na stávající vodovod či kanalizaci, což lze dovodit např. i z ust. § 3 odst. 1 zákona o vodovodech a kanalizacích, kterým je definována vodovodní přípojka jako část vodovodního vedení, která na vodovodní řad připojuje nemovitost, respektive připojuje vnitřní vodovod. Obdobně to platí o přípojce kanalizační, která je definována v ust. § 3 odst. 2 tohoto zákona, a rovněž pak i z definice pojmu „odběratele“ podle § 2 odst. 6 zákona o vodovodech a kanalizacích, podle něhož je odběratelem vlastník nemovitosti, která je připojena na vodovod a kanalizaci, je pak zřejmé, že jde o připojení určité nemovitosti na stávající vodovodní či kanalizační řad. Získání souhlasu s připojením stavby na vodovodní a kanalizační řad podle ust. § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích je pro stavebníka potřebné pro zahájení a vedení následného stavebního řízení podle stavebního zákona (z. č. 183/2006 Sb.) o povolení stavby, když v případě podání žádosti o stavební povolení je žadatel povinen doložit stanovisko vlastníka infrastruktury k možnosti a způsobu požadovaného připojení. Z podstaty věci je zřejmé, že pojem „stanovisko“ používaný stavebním zákonem, představuje souhlasné stanovisko vlastníka infrastruktury s napojením či připojením stavby na vodovodní a kanalizační řad, tedy kladný projev vůle vlastníka (provozovatele) infrastruktury, na níž má být napojení či připojení provedeno. Pokud vlastník, respektive provozovatel, infrastruktury odmítne žádosti uplatněné dle § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích vyhovět, což, jak vyplývá z citovaného ust. § 8 odst. 5 zákona, je možné pouze za nedostatku kapacitních a technických možností, lze v případě prokázání, že k odmítnutí napojení nebyl dán zákonný důvod, souhlas vlastníka, respektive provozovatele, infrastruktury (v daném případě obou žalovaných) nahradit právě soudním rozhodnutím vydaným ve smyslu ust. § 161 odst. 3 o.s.ř., jak se žalobkyně v daném řízení domáhá.
16. Pokud jde o odvolací námitky uplatněné žalovanými již i v řízení před soudem prvního stupně (nevykonatelnost petitu, nedoložení kompletní projektové dokumentace k jednotlivým stavbám)

pak odvolací soud shodně jako soud prvního stupně je považuje za nedůvodné. Stavby jsou dostatečným způsobem identifikovány, včetně způsobu napojení staveb na vodovodní a kanalizační řad označením napojovacího bodu popisem v souřadnicovém systému používaném v geodézii pro zeměměřičské práce. Předmětem daného řízení není vydání stavebního povolení a odvolací soud se tak shoduje se soudem prvního stupně v tom, že předložení projektové dokumentace v kompletní podobě je věcí až následného stavebního řízení, kdy stavební úřad posuzuje projektovou dokumentaci konkrétních staveb, která bude předložena stavebníkem (žalobkyní) a kdy součástí takové žádosti musí být právě předepsaná dokumentace, která v sobě mimo jiné zahrnuje i souhlas s napojením příslušné stavby na vodovodní a kanalizační řad, přičemž ve vztahu k jednotlivým stavbám byly žalobkyní předloženy a k důkazu v řízení také provedeny projektové dokumentace pro územní rozhodnutí, jejichž součástí jsou i základní charakteristiky parametrů staveb včetně předpokládané spotřeby vody a odvodu splaškových vod pro každou ze staveb.

17. Pokud jde o další námitky, že soud neprovedl k důkazu a nevycházel z aktualizovaných bilancí vod pro město [REDAKCE], kdy při hodnocení aktuální kapacity čističky odpadních vod je dle odvolatelů nutno počítat podle aktuálního rozhodnutí příslušného správního orgánu s vyšším počtem tzv. ekvivalentních osob, ani ty neshledal odvolací soud důvodnými. Dle odvolacího soudu posouzení důvodnosti nároku žalobkyně na nahrazení projevu vůle žalovaných podle § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích, kdy jediným zákonným důvodem pro odepření připojení stavby na vodovod a kanalizaci je nedostatečná kapacita a technická nemožnost připojení těchto zařízení, je nutno vztáhnout k době uplatnění žádosti k získání souhlasu s napojením staveb. Nárok na připojení staveb žalobkyně k vodovodnímu a kanalizačnímu řadu, byly-li na straně vlastníka vodovodního a kanalizačního řadu skutečně kapacitní a technické možnosti pro jejich připojení, podle ust. § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích vznikl ke dni podání přihlášky. V řízení pak z provedených listinných důkazů bylo prokázáno, což ostatně mezi účastníky nebylo ani sporným, že žalobkyně ve vztahu k předmětným stavbám uplatnila oficiální žádosti k udělení souhlasu s připojením staveb na vodovodní a kanalizační řad v průběhu roku 2019 (duben 2019 až červenec 2019), přičemž původně kladný postoj prezentovaný žalovanou 2 v rámci předjednávání souhlasu a vyjádřený i v dokumentu nazvaném „Posouzení zásobování vodou za stavby vrcholu [REDAKCE]“ ze dne [REDAKCE] zpracovaný žalovanou 2, a obsahující sdělení, že napojení plánované zástavby na vrcholu [REDAKCE] včetně zamýšlených staveb žalobkyně je možné a nedojde tím k omezení stávajících odběrů ani rozvoji území [REDAKCE] a rekonstrukci stávajícího hotelu [REDAKCE], se změnil a od května 2019 již byly oficiální žádosti žalobkyně o napojení staveb na vodovodní a kanalizační řad žalovanými odmítnuty s argumentací, že je vyčerpána kapacita, dále pro nesoulad staveb se stávajícím územním plánem a dále že má jít o zásobování pro rozvoj území jiné obce ([REDAKCE]), přičemž prioritou žalovaných jsou záměry realizované na území města [REDAKCE]. Odvolací soud tak vychází z komentářové literatury k zákonu o vodovodech a kanalizacích, z níž vyplývá, že je třeba nárok na připojení staveb ve smyslu ust. § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích posuzovat ke dni podání přihlášky, a nárok, jak již shora opakovaně uvedeno, není dán pouze pro nedostatečnou kapacitu či technickou nemožnost připojení. Zároveň z komentářové literatury k uvedenému zákonu vyplývá i to, že v případech, kdy se sejde více žádostí o napojení či připojení, než kolik činí zbývající kapacita vodovodního či kanalizačního řadu, rozhoduje to, kdo dříve podal žádost o napojení či připojení. Jemu totiž podáním žádosti vznikl nárok na napojení či připojení, zatímco z důvodu případně vyčerpané kapacity pozdějšímu žadateli již nárok nevznikl. Vlastník infrastruktury tedy nemá možnost rezervovat kapacitu svého vlastního vodovodu či kanalizace pro předpokládaný, avšak dosud nerealizovaný rozvoj, nýbrž musí vyhovět tomu, kdo v souladu se zákonem uplatnil přihlášku. V té souvislosti je nutno zmínit, že v řízení z podnětu žalobkyně a v souvislosti s jí uplatněným návrhem na vydání předběžného opatření bylo zjištěno, že žalovaní zatímco žalobkyni odmítli udělit souhlas s připojením zmíněných staveb na vodovod a kanalizaci s argumentací, že kapacita je mimo jiné vyčerpána, udělili souhlas s připojením jiných staveb na vodovod a kanalizaci třetím subjektům, a to na základě žádostí uplatněných až v době následující

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Lamková.

po žalobkyni, což vedlo k vydání předběžného opatření k ochraně případného nároku žalobkyně (usnesení Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 10. 6. 2022, č. j. 13 C 191/2021-260, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 3. 8. 2022, č. j. 13 Co 200/2022-332).

18. Pokud pak jde o samotné posouzení kapacitních a technických možností vodovodního a kanalizačního řadu pro napojení předmětných staveb žalobkyně, jde o otázku odbornou a soud prvního stupně tak zcela správně vycházel ze znaleckého posudku č. [REDAKCE] ve znění jeho dodatku č. 1 zpracovaného znaleckým ústavem – [REDAKCE], fakulta stavební, z něhož bylo zjištěno, že připojení předmětných staveb (znalecký posudek se týkal všech čtyř staveb žalobkyně, tj. vedle tří staveb, které byly předmětem daného řízení: [REDAKCE], [REDAKCE], také stavby [REDAKCE]), že vytváří potřebu odběrů vody 0,22 l/s (0,04 l/s u stavby [REDAKCE], 0,0032 l/s u stavby [REDAKCE] a 0,177 l/s u stavby [REDAKCE]) oproti zjištěné souhrnné kapacitě zdrojů v maximu 62,7 l/s. Byla konstatována dostatečná kapacita zařízení, navíc za situace, kdy vodní zdroje jsou využívány výrazně nevhodným způsobem. Znalecký ústav dospěl k závěru, že předmětný vodovod je dostatečně kapacitní, co se týká zdroje vody, a to nejen pro stávající stav, ale i s ohledem na výhledový stav a připojování zamýšlených staveb popsané kapacity. Ze závěrů znaleckého posudku plyne, že potřeba vody ohledně posuzovaných staveb (0,22 l/s) je ve vztahu k celku (souhrnná kapacita zdrojů v maximu 62,7 l/s) marginální a naprosto bezvýznamným plněním. Ve vztahu ke kanalizaci, respektive čističce odpadních vod, z pohledu posuzovaných staveb znalecký ústav konstatoval, že objemy a látkové zatížení vypouštěné odpadní vody u zamýšlených staveb je rovněž minimální a napojení staveb na kanalizační řad je možné. Skutečnost, že ve sledovaném období došlo k několikerému překročení limitních hodnot na odtoku (v množství a jakosti), neznamená, že čistírna odpadních vod již není kapacitní, když dle vysvětlení znalce mohlo překročení být způsobeno mimořádnými okolnostmi, např. jarním táním sněhu, vypouštěním nárazového znečištění při pobytu většího počtu turistů v místě a jiné. K tomu znalecký ústav konstatoval, že objemy odpadní vody sváděné splaškovou sítí na čističku odpadních vod [REDAKCE] jsou podle doložených výsledků měření průtoku během roku rozkolísané a jsou různé mezi sledovanými roky, přičemž maximální měsíční přítoky na čističku odpadních vod byly naměřeny v měsíci březnu a dubnu. K vodohospodářské infrastruktuře posuzované znaleckým ústavem bylo konstatováno, že vodovodní síť není v dobrém stavu, a to s poukazem na zjištěné množství nefakturované vody, zhruba 42 %, z čehož lze dovodit další existenci kapacitní rezervy. Rovněž i ve vztahu ke kanalizaci vyznívá závěr znaleckého posudku ve znění jeho dodatku a následných vyjádření zpracovatelů znaleckého posudku k připomínkám žalovaných, že připojení staveb na kanalizaci je možné, úvaha nad kapacitními možnostmi byla vedena ze strany znaleckého ústavu jak ve smyslu hydraulického, tak látkového zatížení, přičemž je zapotřebí zjistit důvod překročení povolených limitů dle povolení k vypouštění odpadních vod, které ale neznamená, že čistírna není kapacitní, když překročení mohlo být způsobeno mimořádnostmi výše uvedenými (jarní tání sněhu, vypouštění nárazového znečištění v důsledku nájezdu turistů).
19. Správně tak soud prvního stupně vyšel ze závěrů tohoto znaleckého posudku a jeho dodatku č. 1 o dostatečné kapacitě předmětného vodovodu i kanalizace pro napojení uvedených staveb, které jsou řádně popsány a vyloženy a logicky zdůvodněny a byly potvrzeny i v rámci výsledku zpracovatelů znaleckého posudku za znalecký ústav [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří se vypořádali i s námitkami žalovaných vznášenými do znaleckého posudku.
20. Žalovaná 2 pak v rámci odvolacího řízení předložila a navrhla k důkazu další znalecký posudek znalce [REDAKCE], a to s odkazem na ust. § 205a odst. 2 písm. c) o.s.ř., jímž zpochybňovala správnost závěrů znaleckého posudku vyhotoveného znaleckým ústavem [REDAKCE], na němž soud prvního stupně založil své rozhodnutí. Uvedeným znaleckým posudkem žalovaní zpochybňovali věrohodnost znaleckého posudku znaleckého ústavu, neboť podle znalce [REDAKCE] výhledový rozvoj zástavby, včetně posuzovaných stavebních záměrů, není možné realizovat a napojit na stávající vodohospodářskou infrastrukturu

pro zásobování pitnou vodou a pro odvádění odpadních vod bez její modernizace, posílení či bez rozsáhlých stavebních a technologických úprav stávající infrastruktury, a kdy hlavním důvodem odlišnosti závěrů znaleckého posudku znaleckého ústavu a znaleckého posudku [REDAKCE] je to, že znalecký ústav pro řádné posouzení některých skutečností neměl dostačující podklady a zejména to, že se znalecký ústav neměl k dispozici kompletní projektovou dokumentaci ke stavbám, proto se jí nezabýval a neřešil navrhovaná technická řešení napojení na vodovod a kanalizaci a jejich proveditelnost. Z obsahu znaleckého posudku zpracovaného [REDAKCE], jakož i z následného odborného vyjádření [REDAKCE] jako reakce na odborné vyjádření znaleckého ústavu k posudku podaného znalcem [REDAKCE] a zpochybňujícím závěry znaleckého ústavu, vyplývá, že [REDAKCE] posuzoval kapacitu vodohospodářské infrastruktury ve smyslu výhledového rozvoje zástavby, který počítá se záměry, které mají provozovatelem odsouhlasené napojení na infrastrukturu (mimo jiné i horský hotel [REDAKCE] a zamýšlené stavební záměry, které jsou i předmětem soudních sporů), přičemž dle znalce [REDAKCE] sice samotné napojení zamýšlených staveb žalobkyně s celkovou udávanou potřebou vody 0,23 l/s na vodovod je v současném stavu možné, aniž by došlo k vyčerpání jeho kapacity, ale tyto zamýšlené záměry nelze předřadit před záměry, které mají již napojení přislíbeno, a před záměr hotelu, pro jehož napojení byla část infrastruktury na [REDAKCE] určena.

21. Ve vztahu k tomuto důkazu dalším znaleckým posudkem má odvolací soud na rozdíl od žalobkyně za to, že v odvolacím řízení bylo možné provést důkaz tímto znaleckým posudkem [REDAKCE] uplatněným žalovanou 2 s odkazem na ust. § 205a odst. 2 písm. c) o.s.ř. S odkazem na judikaturu Nejvyššího soudu a její přiměřené užití (rozhodnutí 28 Cdo 3311/2012) platí, že soud může i v rámci neúplné apelace provést revizní, případně jiný, znalecký posudek, má-li za to, že v řízení vyvstala potřeba přezkumu k důkazu již provedeného znaleckého posudku, přičemž je nutno zdůraznit, že návrh na zpracování dalšího znaleckého posudku nesmí vymezovat nijak odlišné skutečnosti, které měly být tímto způsobem znalecky přezkoumávány, nesmí být uváděny nové skutečnosti či důkazy a musí se držet zcela přesně rámce dříve již učiněných skutkových tvrzení, které byly rovněž zkoumány ve znaleckém posudku, ohledně nichž byl pouze žádán jejich přezkum. Dle odvolacího soudu v případě označeného znaleckého posudku [REDAKCE] se nejednalo o zásadně nepřipustný důkaz, posudek neměl charakter nového důkazu, a tudíž v systému koncentrace řízení a neúplné apelace šlo o důkaz nepřipustný, když se jednalo o námítky směřující proti správnosti vyhotoveného znaleckého posudku znaleckého ústavu, z něhož soud prvního stupně při rozhodnutí ve věci vycházel a které s odkazem na výše citované ust. § 205a odst. 2 písm. c) o.s.ř. lze uplatnit i po koncentraci v řízení a řízení, které ovládá zásada neúplné apelace, neboť uvedené námítky, které lze uplatnit ať již prostřednictvím posudku jiného znalce, či odborného vyjádření, slouží ke zpochybnění použitých znaleckých metod a učiněných závěrů.
22. Odvolací soud však dospěl k závěru, že ani po doplnění dokazování znaleckým posudkem [REDAKCE] s ohledem na výše sdělené, tedy zejména ve vztahu k časovému údaji, k němuž je třeba nárok žadatele o napojení na vodovodní a kanalizační řád jeho staveb posuzovat, tj. k době uplatnění přihlášky, neboť byly-li v té době na straně vlastníka vodovodního a kanalizačního řádu kapacitní a technické možnosti pro připojení staveb dány, pak ve smyslu ust. § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích žadatelé vznikl zákonný nárok na připojení, nebyly závěry znaleckého posudku znaleckého ústavu o možnosti připojení staveb na vodovod a kanalizaci zpochybněny. Sám znalec [REDAKCE] v dokumentu nazvaném „Odborné vyjádření“ (č. l. 683 a násl. spisu) připouští, že samotné napojení zamýšlených staveb žalobkyně s celkovou udávanou potřebou vody 0,23 l/s na vodovod je v současném stavu možné, aniž by došlo k vyčerpání jeho kapacity, avšak dle znalce [REDAKCE] tyto zamýšlené stavební záměry žalobkyně nelze předřadit před záměry, které mají již napojení přislíbeno a před záměr hotelu, pro jehož napojení byla část infrastruktury na [REDAKCE] (kam se mají napojit zamýšlené stavby žalobkyně) vybudována. V této souvislosti pak odvolací soud neshledal důvodnou a jako způsobitou zpochybnit závěry znaleckého posudku znaleckého ústavu, na nichž soud prvního

stupně založil rozhodnutí, ani námitku žalovaného 1, doplněnou při odvolacím jednání, že k důkazu nebyla provedena aktualizovaná bilance odpadních vod ve vztahu k aktualizovaným údajům o ekvivalentních obyvatelích, kdy se má nově jednat o nový údaj namísto 2500 EO o údaj 5364 EO a měla by být proto z tohoto pohledu popsána kapacita čističky odpadních vod, která by vycházela právě z aktuální bilance odpadních vod i se zahrnutím nových, mezitím napojených staveb, jako je pivovar, restaurace [REDACTED] a další. Je to proto – jak již výše uvedeno, že splnění zákonných podmínek ust. § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích, tj. dostatečná kapacita a technické možnosti pro napojení staveb, musí být dány v době uplatnění žádosti o napojení. Skutečnost, že vlastník či provozovatel zařízení, aniž by vyhověl řádně uplatněné žádosti žalobkyně s odkazem mimo jiné na nedostatečnou kapacitu, vydal souhlas s napojením na vodovod a kanalizaci pro třetí osoby, a to na základě jimi později uplatněných žádostí (jak bylo doloženo a zjištěno v rámci rozhodování o návrhu žalobkyně na nařízení předběžného opatření v daném řízení), a postupoval tak ve vztahu k žalobkyni v rozporu se zákonem, tedy za situace, kdy kapacita napojení umožňovala, souhlas s napojením vydat odmítl, nemůže jít následně k tíži žalobkyně.

23. Odvolací soud s ohledem na výše uvedené proto rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný a zákonu odpovídající, když závěry znaleckého ústavu, na nichž bylo rozhodnutí soudu prvního stupně postaveno, nebyly zpochybněny ani doplněnými důkazy v odvolacím řízení, podle § 219 o.s.ř. potvrdil, a to včetně správného nákladového výroku vycházejícího z ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., tedy úspěchu žalobkyně ve věci.
24. Ve vztahu k nákladovému výroku ze strany žalovaných nezazněly žádné konkrétní námitky, soud prvního stupně správně stanovil výši odměny za jeden úkon právní služby, vyjmenoval za jaké zástupcem žalobkyně učiněné úkony v řízení náleží odměna včetně režijních paušálů, cestovného a DPH, a s připočtením náhrady za zaplacený soudní poplatek jde o částku 81 827 Kč, když ve vztahu ke specifikaci nákladů řízení odkazuje odvolací soud na podrobné zdůvodnění provedené soudem prvního stupně v bodě 33 odůvodnění jeho rozsudku.
25. Výrok o nákladech odvolacího řízení vychází z ust. § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř. rovněž plného úspěchu žalobkyně i v odvolacím řízení. Žalovaní jsou tak povinni nahradit žalobkyni náklady i této fáze řízení, a to odměnu za úkon právní služby ve výši 2 500 Kč dle § 7 a § 9 odst. 3 písm. b) a.t. V odvolacím řízení jde o 5 úkonů právní služby (vyjádření k odvolání žalovaných, porada s klientem přesahující 1 hodinu, vyjádření k odvolání v návaznosti na doplnění znaleckého posudku ze dne [REDACTED] a účast na jednání před odvolacím soudem dne [REDACTED] v délce přesahující 2 hodiny), dále 5 režijních paušálů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a.t. a náhradu cestovného [REDACTED] a zpět za 175 km, při spotřebě 5,6 l/100 km použitého vozidla při ceně nafty 38,70 Kč (vyhláška č. 398/2023 Sb.) a sazbě základní náhrady za 1 km 5,60 Kč, celkem cestovné 1 359,26 Kč. Dále je to náhrada za ztrátu času za 6 započatých půlhodin, tj. 600 Kč (§ 14 odst. 3 a.t.) a ze součtu uvedených částek 21 % DPH, celkem 19 310,70 Kč, které jsou žalovaní povinni zaplatit žalobkyni ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 160 odst. 1 o.s.ř.) a k rukám zástupce žalobkyně (§ 149 odst. 1 o.s.ř.).
26. Výrok o státem zálohovaných nákladech řízení, které představují náklady znaleckého pravomocně přiznané znaleckému ústavu – [REDACTED], fakulta stavební za podání odborného stanoviska k znaleckému posudku [REDACTED] v rámci odvolacího řízení ve výši 20 449 Kč, vychází z ust. § 148 odst. 1 o.s.ř., tj. neúspěchu žalovaných v odvolacím řízení, proto povinnost k jejich úhradě České republice, Krajskému soudu v Plzni byla stanovena žalovaným, a to ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je za splnění podmínek ust. § 237 o.s.ř. přípustné dovolání ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím soudu prvního stupně.

Plzeň 26. září 2024

JUDr. Marta Havlová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Lamková.